

**Uchwała Nr XX/ 96 /2020
Rady Gminy w Wiśniewie
z dnia 26 czerwca 2020r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Wiśniewo

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) po zapoznaniu się z wynikami przeprowadzonego przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy w Wiśniewie postępowania - Rada Gminy w Wiśniewie, uchwala co następuje:

§ 1

Postanawia się uznać skargę Pana Zygmunta W., reprezentowanego przez pełnomocnika adw. Aleksandra P z dnia 11 lutego 2020 r. na działalność Wójta Gminy Wiśniewo, za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

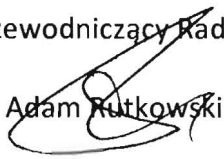
§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy w Wiśniewie zobowiązując Przewodniczącego do doręczenia uchwały pełnomocnikowi skarżącego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Adam Rutkowski

UZASADNIENIE

W dniu 18.02.2020 r. Pan Zygmunt W. reprezentowany przez pełnomocnika adw. Zygmunta W. złożył pismo nazwane „Pismem Mocodawcy”, które skierowane zostało do Przewodniczącego Rady Gminy w Wiśniewie oraz do wiadomości do Wójta Gminy Wiśniewo i Rady Gminy w Wiśniewie. Pismo zawierało braki formalne w postaci braku pełnomocnictwa, dopiero po wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych w dniu 18.03.2020 r. zostało uzupełnione o pełnomocnictwo niezbędne dla nadania sprawie biegu. Pismo zawiera w jego uzasadnieniu liczne zastrzeżenia w przedmiocie naruszenia zdaniem skarżącego autora zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przez jego sąsiada prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie składowania kruszywa, składowania i przechowywania sprzętu budowlanego, co stanowi dla niego uciążliwość w postaci hałasu, zanieczyszczenia powietrza, spalin. Z treści tego pisma można wnosić, że skarga i niezadowolenie zainteresowanego skarżącego dotyczy nie tylko Wójta Gminy Wiśniewo, lecz również innych organów administracji publicznej, które brały udział w przeszłości w rozpatrywaniu jego skarg, podań, wniosków, w tym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, Wojewody Mazowieckiego, Starosty Mławskiego. Treść tego pisma jest trudna dla zinterpretowania intencji, wniosków i żądań skarżącego. Z uwagi na skomplikowaną treść pisma oraz brak wyraźnego jego charakteru i sformułowania konkretnych wniosków, żądań zakwalifikowane ono zostało jako skarga na działania Wójta Gminy Wiśniewo, w trybie Działu VIII kpa.

Pismem z dnia 23 marca 2020 roku skarżący reprezentowany przez pełnomocnika został powiadomiony, że sprawa pomimo wątpliwości co do charakteru pisma została zakwalifikowana jako skarga w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego oraz, że zostanie ona w pierwszej kolejności skierowana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy w Wiśniewie celem wydania opinii, a następnie zostanie przedstawiona Radzie Gminy w Wiśniewie do jej rozpatrzenia w formie uchwały. Rada Gminy w Wiśniewie rozpozna skargę na najbliższej sesji Rady Gminy, której termin w dacie tego pisma nie jest jeszcze znany, a o sposobie rozpatrzenia, załatwienia skargi zostanie skarżący poinformowany po przeprowadzeniu opisanej wyżej procedury.

Zdaniem skarżącego Gmina Wiśniewo uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, czy też po jego uchwaleniu obowiązana jest do kontroli zjawisk, które z tym planem pozostają w sprzeczności lub inaczej do likwidacji wszelkich odstępstw od ustaleń tego planu, a tym samym nawet do rozstrzygania sporów międzysąsiedzkich, jak w przypadku skarżącego. Tymczasem należy zauważyć, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest instrumentem kształtowania polityki przestrzennej przez organy samorządu terytorialnego w oparciu o przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.). Plan ten

jest aktem prawa miejscowego co oznacza, że ma on moc powszechnie obowiązującą na terenie danej gminy, a więc do jego przestrzegania zobowiązane są zarówno organy administracji publicznej, jak i podmioty prywatne. U podstaw istnienia planu leży dążenie do racjonalnego i harmonijnego rozwoju infrastrukturalnego gminy. Dobrze sporządzony plan pozwala na sprawne zaplanowanie inwestycji na długie lata poprzez zapewnienie potencjalnym inwestorom istnienia uregulowanej i stabilnej sytuacji prawnej terenu przeznaczonego pod inwestycję. Obok pewności prawnej celem planu jest także m. in. zagwarantowanie mieszkańcom danej gminy bezpieczeństwa poprzez wskazanie terenów zagrożonych powodzią, obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych, zagwarantowanie bezpieczeństwa przeciwpożarowego etc. Wreszcie celem planu jest ochrona środowiska (ochrona gruntów rolnych i leśnych zakazem zabudowy), a także ochrona stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej (np. poprzez objęcie ich ochroną konserwatorską).

W myśl art. 81 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186 ze zm.) do podstawowych obowiązków organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego należy nadzór i kontrola nad przestrzeganiem przepisów Prawa budowlanego, a w szczególności zgodności zagospodarowania terenu z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz wymaganiami ochrony środowiska. Należy jednak zaznaczyć, że powyższy obowiązek ciąży na właściwych organach wyłącznie w sytuacji wykonania robót budowlanych w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy Prawo budowlane. Natomiast prowadzenie różnego rodzaju działalności (np. gromadzenia kruszyw w celu ich przetwarzania), która pozostaje w sprzeczności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, niezwiązanej z wykonywaniem jakichkolwiek robót budowlanych, wykracza poza zakres działania zarówno organów administracji architektoniczno-budowlanej, jak i organów nadzoru budowlanego.

W aktualnym stanie prawnym rozstrzygnięcie sporów międzysąsiedzkich, w tym wynikających jak w tym przypadku zdaniem skarżącego z niezgodności prowadzonej działalności z ustaleniami planu miejscowego, może odbywać się tylko na gruncie Prawa cywilnego. Zgodnie z art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 ze zm.) właściciel nieruchomości przy wykonywaniu prawa własności nieruchomości swoimi działaniami nie może zakłócać korzystania z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych.

O właściwości sądów powszechnych do rozpoznawania i rozstrzygania sporów międzysąsiedzkich skarżący był informowany jak sam w swojej skardze podaje – przez Wójta Gminy Wiśniewo pismem z dnia 31 stycznia 2018 roku, co w obecnej chwili należy potrzymać, a skargę uznać za nieuzasadnioną.

Przewodniczący Rady Gminy

Adam Rutkowski

